

VRIJWILLIGERSORGANISATIE BUS
BURGERKRACHT UIT SAMENWERKING
CONTACTADRES via E-mail: info@debus.nl
INFORMATIE OVER BUS: www.debus.nl

Geen woonplek voor gehandicapte kinderen, ouders beginnen er zelf een

Er is een nijpend tekort aan woon- en logeerplekken voor kinderen met een zeer ernstige of meervoudige beperking. Ouders die wanhopig op zoek gaan, krijgen vaak nul op het rekest. De vraag is enorm, maar het aanbod ontbreekt. Twee verschillende ouders uit Tilburg waren er klaar mee en besloten zelf een zorgvoorziening te beginnen.

Het leven van deze verschillende ouders van hun kind, is een onophoudelijke zorgmarathon. De dochter (15) van een van de ouders is meervoudig gehandicapt. "Verschonen, aankleden, sondevoeding geven, spraak-computer instellen en tussendoor nog belletjes naar school", de lijst van taken in de ochtend houdt niet op.

De andere ouder geeft aan: onze zoon (11), heeft constant intensieve zorg nodig. "Hij kan niet praten, raakt snel overstuurd en kan dan agressief gedrag vertonen", zegt een van de ouders tegen Omroep Tilburg. "Een dag bij ons is continu schakelen: veiligheid, verzorging en structuur bieden. Ieder geluidje kan het moment zijn waarop je meteen moet ingrijpen, dag en nacht."

Afgewezen:

De twee verschillende ouders probeerden voor hun kinderen een passende woonplek te vinden. Zonder succes. "We hebben meer dan veertig instellingen benaderd. 31 keer kregen we een nee", zegt Jeroen.

En ze zijn niet de enigen. Uit onderzoek van het kenniscentrum voor kinderen met een zeer ernstige verstandelijke en meervoudige beperking (ZEVMB) blijkt dat bijna driekwart van de ouders een logeer- of woonplek zoekt. Maar bijna de helft van de kinderen kan nergens terecht. Het aanbod is veel te klein, wachtlijsten zijn te groot en de combinatie van complexe zorg met de jonge leeftijd maakt plaatsing extra lastig.

"Je moet iemand 120 procent kunnen vertrouwen met de zorg van je kind. Als er iets misgaat, kan hij het niet vertellen. Dat houdt je wakker", zegt de vader over zijn kind. Na zo veel afwijzingen besloot hij: "Dit moet anders. Onze zoon is vast niet de enige" merkt de vader op.

Eigen initiatief:

Via de school ontmoetten de ouders elkaar. Beiden zaten vast in dezelfde uitzichtloze zoektocht naar een veilige plek voor hun kinderen. Ze besloten zelf plannen te smeden.

"We willen een kleinschalige woon-, zorg- en dagbestedingsplek voor jongeren met verschillende zorgvragen", legt Joyce uit. Bijzonder is dat hun concept óók kinderen al welkom heet. "Meestal moet je wachten tot je achttiende, vanwege regels en financiering. Voor kinderen met intensieve zorgbehoeften is dat te laat."

Maar een eigen wooninitiatief blijkt een administratief hindernisparcours. Gemeenten zijn terughoudend met het uitgeven van grond. Zo kregen Joyce en Jeroen onlangs te horen dat het stuk grond dat hun projectontwikkelaar in Tilburg op het oog had, niet geschikt is.

"Het is belangrijk dat de gemeente met ons blijft doorpakken", zegt Jeroen. "Alle seinen staan op groen, alleen de plek moet nog bepaald worden."

Tijd dringt:

De klok tikt intussen door. "Luke is pas elf, maar nu al een sterke jongen. Het punt komt sneller dan zijn achttiende dat de zorg thuis niet meer haalbaar is", vertelt Jeroen.

Joyce vult aan: "Madeleine wordt vijftien. Het gaat niet alleen om haar leeftijd, maar ook om de onze. Ik wil dat ze straks op een plek woont waar ze veilig is, gelukkig is en goede zorg krijgt. Dat betekent loslaten, de zorg aan iemand anders overlaten en eindelijk weer gewoon moeder kunnen zijn."

■ De vrijwilligersorganisatie Burgerkracht Uit Samenwerking (BUS) merkt op:

Het is triest gesteld in ons land als het gaat om wonen, zorg en begeleiding voor meervoudig gehandicapten kinderen. Er zijn vast vele ouders die dagelijks ondervinden hoe moeizaam het gaat om voor hun meervoudig gehandicapte kind een geschikte zorg-woonlocatie te vinden, dat veroorzaakt heel veel stress en boosheid. Stress omdat men als ouder(s) overbelast raakt door de hoeveelheid bijzondere zorg die verleent moet worden en boosheid omdat men vaak te horen krijgt dat voor hun kind geen zorginstelling de deuren wenst te openen. Een welvarend land, zoals onze ex-minister president ons land naar buiten toe alsmaar bleef promoten. Een land die in werkelijkheid niet in staat blijkt te zijn zorg te dragen voor de juiste zorg- en wooninstelling voor meervoudig gehandicapten kinderen die deze zorg dringend nodig hebben en ouders dienen te ontlasten. Neen, ons land heeft meer oog voor welvaart dan voor mensen en dat breekt een keer op. Er moet snel wat veranderen, de mensen moeten op de eerste plaats komen, vooral die mensen die afhankelijk zijn van de overheid die een zorgplicht heeft voor alle burgers hoe duur deze zorgplicht ook is. Het roer moet om, de meest kwetsbare in onze samenleving behoeven meer zorg en aandacht en daar waar nodig moet er gezorgd worden voor meer en voldoende zorginstellingen die de juiste kennis en expertise in huis heeft om de kwetsbare burger een geschikte thuis te beiden en ouders daarmee te ontlasten.

Kunnen wij u ergens mee van dienst zijn b.v.:

Over de inhoud van het bericht of andere zaken op het terrein van informatie verstrekken, het geven van adviezen of hulpverlening bij opstellen van brieven, bemiddeling of begeleiding op terreinen van:

Uitkeringen, regelingen, voorzieningen, werk en inkomen, wonen, zorg, ouderenbelangen, armoede, schulden etc., dan bieden dat bieden wij u **geheel kosteloos** aan.

Wij als belangenorganisatie hebben meer als 25 jaar ervaring in de sociaal maatschappelijke dienstverlening.

Mail uw vragen, verzoeken naar: info@debus.nl. Wij dragen zorg voor een reactie mail binnen 24 uur.

Om meer over ons te willen weten verwijzen wij u graag onze website: www.debus.nl

Opgemaakt en gepubliceerd: 22 september 2025

Bronvermelding: Omroep Tilburg/ BUS

Uitgegeven door: Vrijwilligersorganisatie Burgerkracht Uit Samenwerking (BUS)